

[Stauning.]

Den Smule Boligbyggeri, der overhovedet har været i Frederiksberg Kommune under Kommunalbestyrelsens Medvirkning, er tilrettelagt efter det samme Hensyn som hidtil: Vægten er lagt paa større Lejligheder, medens det er yderst minimalt, hvad der er præsteret af smaa Lejligheder. I den nævnte Beretning er der saa opgjort, hvilket Tab København lider derved, at Frederiksberg Kommune ligger som en Enklave midt i Hovedstaden og dog ikke er indbefattet i den. For tre bestemte Aar er Tabet i Skat og sociale Udgifter opgjort til henholdsvis 3 230 000 Kr., 3 350 000 Kr. og 3 670 000 Kr., altsaa gennemsnitlig mellem 3 og 4 Mill. Kr. pr. Aar. De ærede Forslagsstillere til det besynderlige Lovforslag, som vi behandler i Dag, er altsaa ganske klare over dette Forhold; de tiltraadte ganske vist ikke Flertalsindstillingen paa det ene Punkt, der gik ud paa at kræve Frederiksberg indlemmet i København — paa det ene Punkt tog de Afstand fra Indstillingen —, men de ærede Medlemmer Hr. Bouet og Hr. Bindslev siger i deres egen Betænkning, at der maa rettes en Henstilling til Regeringen om, at denne, for saa vidt angaar Tilskud og lignende, vil ligestille Københavns Kommune med Frederiksberg. Altsaa, ogsaa ved den Lejlighed var de konservative Repræsentanter i Københavns Kommune ganske paa det rene med, at Københavns økonomiske Forhold trængte til Forbedring, trængte til at blive styrket og ikke til at blive forringet. Der var fuldkommen Enighed mellem de forskellige Grupper i Kommunalbestyrelsen om Betimeligheden af en saadan Henvendelse. Særlig var der jo Grund til at rette en saadan Henvendelse, da der ogsaa er andre Omraader end Forholdet til Frederiksberg, hvor Københavns Kommune behandles uretfærdigt i Forhold til andre Dele af Landet, og derfor vedtog Kommunens Budgetudvalg, hvori de to ærede Forslagsstillere, Hr. Bouet og Hr. Bindslev, er repræsenteret, enstemmigt, at Sagen skulde tages op, og under 23. November 1927 udviklede de ærede Medlemmer Hr. Bouet og Hr. Bindslev i en Henvendelse, hvori der findes en stor Opførelse, fra Københavns Kommune til Regeringen, hvorledes København forurettes. Jeg tror ikke, der endnu foreligger noget endeligt Svar paa denne enstemmige Henvendelse fra Kommunalbestyrelsen, altsaa omfattende alle, lige fra Hr. Bouet og Hr. Bindslev, Borgmester Kaper, daværende Borgerrepræsentant Koppel, Overpræsident Jensen, Bødker Svendsen, og hvad de nu

alle hedder i de forskellige Partier. Henvendelsen formede sig som en særdeles godt underbygget Regning til Staten. Den viser Post for Post, hvorledes der er paalagt København særlige Byrder, f. Eks. Udgifterne til Overpræsidiat, som jo udelukkende udfører Statsforretninger, Udgifterne til Stadslægeinstitutionen, som ved en af Justitsministeriet i 1922 udfærdiget Instruks har et særligt fastslaaet, rent statsligt Virksomhedsomraade. Der paavises, hvorledes Sindssygevæsenet udenfor København bæres af Staten, medens København maa bære alt for uforholdsmæssig stor en Del af Byrderne ved Sindssygevæsenet i København, hvorledes Statsbidraget til Københavns Skolevæsen er mindre end til det øvrige Lands, og det samme gælder Kommunebibliotekerne. Endelig paaviser de to ærede Medlemmer, hvorledes Ordningen for Statsskatternes Opkrævning i København og betydelige Tab ved Kommunens løbende Tilgodehavender hos Staten ogsaa medfører mindre gode økonomiske Forhold for København end for andre Kommuner. De ærede Forslagsstillere, Hr. Bouet og Hr. Bindslev, gør omhyggeligt Rede for den ugunstige Behandling, København faar. I denne Opførelse, som tilstilles Regeringen, er der en stor Regning til Regeringen, som jeg skal tillade mig at citere. Den lyder saaledes:

„1): Udgifterne til Overpræsidiat ca. 140 000 Kr., 2): Udgifterne til Stadslægeinstitutionen ca. 118 000 Kr., 3): Udgifterne til Sindssygevæsenet ca. 1 650 000 Kr., 4): Udgifterne til Skolevæsenet ca. 1 300 000 Kr., 5): Udgifterne til Kommunebibliotekerne ca. 150 000 Kr., 6): Ordningen af Statsskatternes Opkrævning [eller 7): Kommunens løbende Tilgodehavender hos Staten] ca. 500 000 Kr., i alt ca. 3 858 000 Kr.“

Derpaa siger man i denne Henvendelse til Regeringen:

„Under den herskende økonomiske Depression føles dette Tab ganske særlig tyngende og uretfærdigt. Københavns Kommunalbestyrelse skal derfor rette en indtrængende Henstilling til Regering og Rigsdag om at imødekomme de foran fremførte Ønsker og yde Københavns Kommune den Retfærdighed at ligestille den med Landets øvrige Kommuner paa de angivne Omraader.“

De to ærede Forslagsstillere ser altsaa ved denne Lejlighed, i hvilken Grad Københavns Kommune forurettes, og hvilken Skade det forvolder Kommunens Økonomi. De føler det saa stærkt, at de anser det for nødvendigt at gaa til Staten, til Rege-